

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ ΒΟΥΛΕΥΤΗ: ΝΙΚΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ: ΑΧΑΪΑΣ

ΑΝΑΦΟΡΑ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ:

- Οικονομικών
- Υγείας
- Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων

Θέμα: «Φοροδιαφυγή από παράνομη παραγωγή τσίπουρου»

Σχετικά με το δημοσίευμα της εφημερίδας «Παρόν» στις 2-9-2012 που αναφέρεται σε παράνομη διακίνηση και παραγωγή τσίπουρου.

Ο αναφέρων Βουλευτής

Νίκος Ι. Νικολόπουλος

ΠΑΒ	463
21 ΣΕΠ. 2012	

Διακινείται χύμα χωρίς κανένα παραστατικό 250 εκατ. ευρώ φόροι χάνονται από την παράνομη παραγωγή τσίπουρου

● Που από αναλύσεις του Χημείου έχει διαπιστωθεί ότι είναι άκρως επικίνδυνο

Έχει ξεφύγει εδώ και χρόνια από τα όρια του νόμου η παλαιά διήμερη άδεια για την οικιακή παραγωγή τσίπουρου, τσικουδιάς, ρακής για την ενίσχυση του εισοδήματος των μικρών αμπελουργών. Σήμερα, εξαιτίας της κρίσης, η κατάσταση έχει γίνει πλέον ανεξέλεγκτη.

Ενώ δηλώνεται κάποιος αριθμός κιλών που θα αποσταχθεί, τα τελικά κιλά είναι πολλαπλάσια των δηλωθέντων και μάλιστα αφορολόγητα! Η παραγωγή αυτή, που αγγίζει τα 10.000.000 λίτρα(!) από τους διήμερους νόμιμους και παράνομους παραγωγούς, είναι ένα ισχυρό πλήγμα για την ελληνική κοινωνία για δύο βασικούς λόγους:

- 1) Το παραγόμενο προϊόν διαθέτει ελάχιστα φορολογικά παραστατικά. Άλλωστε, η αύξηση της φορολογίας άνοιξε την όρεξη κάποιων να βγάλουν περισσότερα χρήματα με τσίπουρο που διοχετεύουν στην αγορά με ελάχιστο κόστος. Έχει δημιουργηθεί, χρόνια τώρα, μια εστία παρανομίας η οποία επιβαρύνει το κοινωνικό σύνολο, αλλά και καταποντίζει κάθε επιχειρηματική οργανωμένη προσπάθεια με αναπτυξιακό χαρακτήρα. Το 90%, με αυξητική τάση, του διαθέσιμου αποστάγματος στην Ελλάδα είναι χύμα. Να σημειωθεί ότι στην τιμή του εμφιαλωμένου αποστάγματος το 70% είναι φόρος.
- 2) Το τσίπουρο αυτό στερείται ποιοτικού ελέγχου από κρατικές υπηρεσίες, αφού η παραγωγή του γίνεται με ανέλεγκτους τρόπους και από άγνωστες πρώτες ύλες. Από ελέγχους και αναλύσεις που έχουν γίνει σε χύμα τσίπουρο από το Χημείο διαπιστώθηκε ότι ήταν **άκρως επικίνδυνο για την υγεία με απρόβλεπτες επιπτώσεις**. Συγκεκριμένα κάποιοι παράγουν τσίπουρο με γλυκάνισο, με δική τους πατέντα. Αντί να βάζουν στο καζάνι 3 κιλά γλυκάνισο, βάζουν 24 κιλά, παράγοντας ένα τσίπουρο με υπέρπυκνο άρωμα, το οποίο αναμειγνύουν στη συνέχεια με φθινό αραιό οινόπνευμα που εισάγεται από τη Βουλγαρία. Το τσίπουρο αυτό διατίθεται με 2 ευρώ το λίτρο, χωρίς να επιβαρύνεται από κανένα φόρο. Υπολογίζεται πως οι φόροι που χάνονται συνολικά από το χύμα τσίπουρο είναι πλέον

των 250.000.000 ευρώ (!).

Αυτή η καταστροφική, ανεξέλεγκτη και «χύμα» κατάσταση είναι αποτέλεσμα ημίμετρων ή συμβιβασμού μεταξύ παραγωγών και κράτους.

Όλοι οι νομοθέτες που έχουν ασχοληθεί με το θέμα αυτό προσπαθούν να συμβιβάσουν τα ασυμβίβαστα χωρίς να δίνεται λύση στο πρόβλημα. Οι παραγωγοί αγρότες δεν τιμολογούν το παραγόμενο τσίπουρο της διήμερης άδειας, με αποτέλεσμα να υπάρχει απώλεια τριών φόρων. Δεν πληρώνουν ειδικό φόρο απόσταξης, υπάρχει απώλεια ΦΠΑ και δεν πληρώνουν φόρο εισοδήματος. Ο αγοραστής-πωλητής χωρίς το τιμολόγιο αγοράς δεν μπορεί να το περάσει στο βιβλίο εσόδων-εξόδων, με συνέπεια να μη φορολογείται. Δεν πληρώνει και αυτός φόρο εισοδήματος και ούτε αποδίδει ΦΠΑ.

Ποια είναι η λύση: Μία και μοναδική: Πλήρης και οριστική απαγόρευση κυκλοφορίας χύμα στην αγορά κάθε ερασιτεχνικής απόσταξης που ενέχει κίνδυνο για τη **δημόσια υγεία και είναι πράξη φοροδιαφυγής**.

Το κράτος πρέπει να προστατέψει τα παιδιά μας, να μην πίνουν δηλητήρια άγνωστης προέλευσης εκεί όπου συχνάζουν και διασκεδάζουν.

Ο νέος νόμος για τη λειτουργία των αποσταγματοποιείων, αν και έχει τρωτά σημεία και ασάφειες, φαίνεται ότι μπορεί να βάλει κάποια τάξη. Ο αμπελουργός δεν χάνει το δικαίωμα απόσταξης, αλλά για να διαθέσει το προϊόν του ή θα πρέπει να συνεργαστεί με αποσταγματοποιείο όπου θα ελεγχθεί η ποιότητά του και θα εμφιαλωθεί πριν από την διακίνησή του στην αγορά ή να ιδρύσει δικό του, όπου και εκεί, πριν από τη διάθεσή του, θα ελέγχεται και φυσικά θα εμφιαλώνεται. Οποσδήποτε θα έχει επκέτα με την ταυτότητα του προϊόντος και όλα τα στοιχεία του παραγωγού. Και στις δύο περιπτώσεις το τελικό προϊόν θα φορολογείται.

Το 1981 στη Γαλλία μια από τις πρώτες αποφάσεις του σοσιαλιστή Φρανσουά Μπερράν ήταν να καταργήσει τα κληρονομικά δικαιώματα απόσταξης των γάλλων αμπελουργών. Σήμερα συνεχίζει να υπάρχει το δικαίωμα της χωρικής απόσταξης, αλλά ελέγχεται αυστηρά από το κράτος.